

Dr. Jir.

MINISTERSTVO PRO SJEDNOCENÍ ZÁKONŮ

211/1
V Praze, 23. května 1947.

Č.j. 11268/47

Věc: Iniciativní návrh zákona o převodu
vlastnictví majetku hlubocké větve
Schwarzenberků na zemi Českou.

Ref.: Dr. M o t l
/tlf. 396-54, linka 28/

Ministerstvu vnitra,

v P r a z e .

K osnově zákona připomíná ministerstvo unifikací vše-
obecně:

V důvodové zprávě:

jsou naznačeny dva důvody zamýšleného zákona.

Pochybnosti o dosavadních vlastnicích po stránce ná-
rodní spolehlivosti a veřejný zájem, aby rozsáhlý majetek ne-
zůstal v panství jednotlivců. Nejsou-li však skutečností, kte-
~~ré opodstatňují první důvod, bezpečně probíhají, neobstojí jako~~
důvod zákonného opatření. Jde-li - jak z důvodové zprávy vyplý-
vá - o pouhé podezření, není vyloučeno, že toto podezření bude
svého času vyvráceno, po případě i soudním výrokem nebo konečným
výrokem jiným. V tom případě by zůstal navrhovaný zákon v tomto
směru bez opory.

S hlediska hospodářského upozorňujeme:

Zemské statky měly v roce 1945 schodek 2,140.000Kčs i
když se nepřihlíží k nákladům ústřední správy zemského majetku,
a neplatí se úroky z ceny celého majetku. Před válkou byly zem-
ské statky ve svém úhrnu nepatrně aktivní. Hodnota Schwarzenber-
ského majetku a jeho výnosovost není známa a nelze proto posou-
dit zda a pokud bude hospodaření ztrátovým, zejména přihlíží-
li se k úrokování a umořování náhrady a nákladů investičních a
provozních.

Podle dosavadní praxe státních statků, které prodělá-
vají 600,-Kčs na jeden hektar orné půdy, nepřinese vyvlastnění
zemi české žádný finanční přínos.

K jednotlivostem:

K § 1.:

Znění § 1 nevyhovuje ani po stránce formální ani po
stránce věcné., „Vlastnictví majetku“ jest výraz neobvyklý,
„vlastnictví majetku rodu Schwarzenbergů“ nebo „vlastnictví

majetku větve t.zv.primogenitury" jsou výrazy nesprávné. Ani „větve“ ani „rod“ nejsou právníckými osobami podle našeho práva a nemohou mít žádného majetku. Rozdělení nemovitého majetku na nemovitý majetek zemědělský, lesní a rybníční nemá právního významu. Používá se ho v obecné mluvě jen k rozlišení účelu, ke kterému nemovitý majetek slouží. Výrazy „nemovitý majetek obchodní“ nebo „nemovitý majetek živnostenský“ jsou právně bezobsažné a nepostihly by, jak se důvodová zpráva domnívá, živnostenské nebo obchodní podniky nebo dokonce firmu Schwarzenbergů.

Účelu osnovy by podle našeho mínění vyhovovalo toto znění:

Dnem 9.V.1945 vstupuje země česká do všech práv a závazků Josefa Adolfa Schwarzenberga, Jana Schwarzenberga, Dr.Adolfa Schwarzenberga, pokud jsou v souvislosti s jejich nemovitým majetkem v zemi české a pokud nejde o závazky čistě osobní. Movitý majetek dosavadních vlastníků, který nemá žádný vztah k jejich nemovitému majetku v zemi české jako ku př. jejich osobní věci, konta, cenné papíry, vklady, není tímto zákonem dotčen.

Podle tohoto zákona může být zejména na veškeré nemovitosti v Čechách se nalézající a dosud knihovně připsané Josefu Adolfo Schwarzenbergovi, Janu Schwarzenbergovi a Dr.Adolfo Schwarzenbergovi vloženo právo vlastnické pro zemi českou.

K § 1 odst.3 druhá a třetí věta :

Podle důvodové zprávy mají být z převodu vyňaty nemovitosti, které nabyly třetí osoby podle zaborového zákona, kde však dosud není proveden knihovní pořádek. Třetí věta tohoto odstavce a slova „pokud nebyly dosud převedeny“ tuto myšlenku nevystihují. Pokládáme tu za nezbytnou i úplnější citaci zákonných předpisů.

K § 1 odstavec 4.:

Je-li Schwarzenberský majetek, jak důvodová zpráva uvádí, pod národní správou, není nebezpečí, že mohl být dosavadními vlastníky nějak zavlečen. Důvod ustanovení odst.4 je proto nejasný. Pokud se však toto ustanovení má vztahovati i na právní jednání třetích osob s těmi, kdož po právu zastupovali národní správu Schwarzenberského majetku, nesouhlasíme s tímto ustanovením, neboť

znamená ohrožení právní jistoty.

K § 2.:

Není jasno, jakých přidělových předpisů se tento paragraf dovolává. Nejde tu ani o zabraný majetek podle záborového zákona, ani o konfiskát podle dekretu č.12/45 č.28/45 Sb.

K § 4.:

Toto ustanovení jest nepřesné a podle našeho názoru i nadbytečné, neboť to, co je v něm obsaženo, vyplývá z dosud platných právních předpisů samo sebou.

K § 5.:

Podle § 109 odst.2 ústavní listiny je vyvlastnění možné jen za náhradu, pokud zákonem není nebo nebude stanoveno, že se náhrada dáti nemá. Podstatnou součástí pojmu „náhrada“ jest i její výše a způsob, jakým má býti poskytnuta. Máme proto za to, že ustanovení, které ponechává výši a způsob náhrady zcela vládnímu nařízení, není zcela ve shodě se smyslem § 109 ústavní listiny, neboť vláda by nebyla ve svém rozhodnutí o výši a způsobu náhrady při této textaci nijak vázána. Mohla by vyměřiti náhradu ve výši libovolné, třeba nepatrné a rozhodovala by tu pak prakticky nejenom o výši náhrady, ale i o jejím důvodu. Totéž platí o ustanovení odst.3, kde jest dáno na vůli, v některých případech nedáti náhradu vůbec.

Důvodová zpráva mluví nepřesně o náhradě za nemovitý majetek, ačkoli se zákon vztahuje i na majetek jiný, kterým je na př. provozovací kapitál.

Za ministra:

S c h r o t z v. r.

MINISTERSTVO PRO SJEDNOUENÍ ZÁKONŮ

V Praze, 23. května 1947.

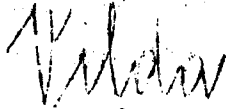
Č.j. 11268/47

Věc: Iniciativní návrh zákona o převodu vlastnictví majetku hlubocké větve Schwarzenberků na zemi Českou.

Kanceláři ústavodárného Národního shromáždění,
Kanceláři prezidenta republiky
a všem ministerstvům a úřadům podle rozdělovníku

n a v ě d o m í .

Za správnost vyhotovení:

Za ministra:

S c h r o t z v. r.